

USNESENÍ

Krajský soud v Brně rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 28. srpna 2020 v trestní věci odsouzeného **J.K.**, nar. XXXXX, trvale bytem XXXXX, t.č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve věznici XXXXX

o povolení obnovy trestního řízení

takto:

Podle § 283 písm. d) trestního řádu z důvodu uvedených v ustanovení § 278 odst. 1 trestního řádu se zamítá návrh odsouzeného J.K., nar. XXXXX na povolení obnovy trestního řízení ve věci vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 40 T 7/2017.

Odůvodnění:

1. Rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 7. prosince 2017, č. j. 40 T 7/2017-679, ve znění rozsudku Vrchního soudu v Olomouci ze dne 24. července 2018, č. j. 2 To 21/2018-764, byl obžalovaný J.K. uznán vinným ze spáchání zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, přečinu výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 2 trestního zákoníku, přečinu zneužití dítěte k výrobě pornografie podle § 193 odst. 1 trestního zákoníku, přečinu ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a), b) trestního zákoníku a přečinu výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 1 trestního zákoníku. Ze spáchání těchto trestných činů mu byl podle § 185 odst. 3 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání šesti let a šesti měsíců, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařazen do věznice s ostrahou. Podle § 99 odst. 1, odst. 4 trestního zákoníku bylo odsouzenému také uloženo ochranné léčení sexuologické v ambulantní formě.
2. Napadená rozhodnutí byla podrobena také přezkumu v rámci řízení o mimořádném opravném prostředku. Usnesením Nejvyššího soudu ČR ze dne 11. 12. 2018, č. j. 6 Tdo 1476/2018-I-60 (č. l. 850) bylo dovolání nejvyššího státního zástupce podané v neprospěch obviněného J.K. zamítnuto, a to podle § 265i odst. 1 písm. f) trestního řádu.
3. Odsouzený J.K. podal dne 1. 7. 2020 u zdejšího soudu návrh na povolení obnovy trestního řízení. V odůvodnění svého návrhu uvedl, že výše citovanými rozsudky Krajského soudu v Brně i Vrchního soudu v Olomouci byl odsouzen za jednání, kterého se nedopustil. Nezletilá K.K. byla po pokusu o sebevraždu umístěna do psychiatrické nemocnice v Kroměříži. Po její hospitalizaci, trvající šest týdnů, sepsala dne 22. 3. 2018 prim. MUDr. I.S. zprávu ošetřujícímu lékaři. V této zprávě se uvádí, že nezletilá měla v rozhodnou dobu problémy ve škole i ve vztazích s příbuznými. Důvodně se obávala, že na to bude odsouzený reagovat. Poškozená své matce sdělila, že si vše vymyslela a informace k věrohodnosti svých tvrzení získala na internetu. Ke znásilnění podle tvrzení odsouzeného nemohlo navíc docházet v době, kterou poškozená uváděla. Poškozená sama je popisována jako drzá, opozičnická, nerespektující autoritu. Nebylo u ní zjištěno psychické onemocnění ve smyslu endogenní deprese, psychické onemocnění ani posttraumatická stresová porucha. Na základě této skutečnosti byla propuštěna bez medikace. Sucidální pokus byl ovlivněný její osobností, která se vyznačuje histrionskými rysy, emoční labilitou a nepokrytou snahou jakkoliv zaujmout okolí. Sebevražedné výhrůžky používá k manipulacím s okolím. Za

hlavní zdroj problémů je považováno rodinné zázemí, ve kterém dochází ke sporům mezi prarodiči a matkou dítěte. Nezletilá nápadně zdůrazňuje údajný skutek, hovoří o něm bez zábran a zjevně získává sekundární zisky. Podle názoru odsouzeného, prezentovaného v podaném návrhu na podání obnovy trestního řízení, tato zpráva by mohla odůvodnit jiné rozhodnutí o jeho vině. Pravděpodobně by ovlivnila závěry soudních znalců ve věci zainteresovaných. Přichází tedy v úvahu doplnění jejich znaleckých posudků nebo vyhotovení revizních znaleckých posudků. Závěry a zjištění týmu ošetřujících lékařů psychiatrické nemocnice v Kroměříži jsou v zásadním rozkolu se závěry těchto soudních znalců.

4. Krajský soud v Brně provedl dne 28. srpna 2020 veřejné zasedání, v němž projednal podaný návrh na povolení obnovy trestního řízení, a provedl odpovídající dokazování jak výsledkem odsouzeného, tak listinnými důkazy, zejména shora citovanými rozsudky soudu nalézacího, odvolacího i dovolacího, jakož i zprávou o zdravotním stavu poškozené K.K., která byla předložena spolu s podaným návrhem.
5. Odsouzený J.K. v rámci veřejného zasedání stručně uvedl, že na podaném návrhu na povolení obnovy trestního řízení trvá, lékařskou zprávu zná pouze ve fragmentech a blíže se k ní vyjádřit nechce.
6. Z lékařské zprávy, která byla spolu s návrhem na povolení obnovy trestního řízení předložena, bylo zjištěno především to, že byla vypracována dne 23. 3. 2018, tedy cca s dvouletým časovým odstupem od toho, kdy obžalovaný trestnou činností přestal páchat. Z výroku odsuzujícího rozsudku je totiž zřejmé, že trestného jednání se obžalovaný prokazatelně dopouštěl v době od září 2014 do dne 23. 3. 2016, a to především vůči poškozené nezletilé K.K., která byla jeho adoptivní dcerou. Tato lékařská zpráva byla zpracována ošetřující lékařkou z psychiatrické nemocnice v Kroměříži, kde byla K. K. hospitalizována v době od 17. 1. 2018 do 2. 3. 2018 poté, co se záměrně pokusila o sebevraždu pomocí léků. Ve zprávě je podrobně popsána osobní a rodinná anamnéza poškozené nezletilé K.K., která byla zjištěna jak jejím vyšetřením, tak zdravotnickou dokumentací a obsahuje i záznamy o průběhu léčby a případné medikaci poškozené. Závěr hospitalizace je shrnut do diagnózy F432 porucha přizpůsobení s tím, že u poškozené byl diagnostikován disharmonický vývoj osobnosti s histrionskými rysy a doporučuje se nadále pokračovat v individuální psychoterapii, pracovat na vztazích s matkou.
7. Dle § 283 písm. d) trestního řádu soud zamítne návrh na povolení obnovy, neshledá-li důvody obnovy podle § 278.
8. Podle § 278 odst. 1 trestního řádu, obnova řízení, které skončilo pravomocným rozsudkem, se povolí, vyjdou-li najevo skutečnosti nebo důkazy soudu dříve neznámé, které by mohly samy o sobě nebo ve spojení se skutečnostmi a důkazy známými už dříve odůvodnit jiné rozhodnutí o vině nebo o přiznaném nároku poškozeného na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, anebo vzhledem k nimž by původně uložený trest byl ve zřejmém nepoměru k povaze a závažnosti trestného činu nebo k poměrům pachatele, nebo uložený druh trestu by byl ve zřejmém rozporu s účelem trestu.
9. Na základě shora uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že návrh na povolení obnovy trestního řízení není důvodný. Důkazy provedené u veřejného zasedání, ať už výpověď odsouzeného nebo především lékařská zpráva o zdravotním stavu nezletilé poškozené K.K., nejsou způsobilé zvrátit původní rozhodnutí nalézacího a odvolacího soudu. Takový charakter nemohou mít ani potenciální důkazy, které byly ze strany odsouzeného, respektive jeho obhájce navrhovány, a které soud jako nedůvodné zamítl. Stručně lze rekapitulovat, že důkazy provedené u hlavního líčení považoval nalézací soud za zcela dostatečné pro ustálení skutkového děje do podoby, která je uvedena ve výroku jeho rozsudku. Také odvolací soud tento rozsah dokazování považoval za dostatečný, když předně nevrátil trestní věc soudu nalézacímu za účelem doplnění dokazování a ani sám v rámci veřejného zasedání, konaného dne 24. července 2018, v rozhodujícím rozsahu důkazy nedoplňoval. Pokud byl jako důkaz proveden znalecký posudek MUDr. Petra

Ročka, týkající se nezletilé K.K.(č. l. 731-737), v zásadním směru tento důkaz neprolomil řetězec důkazů, který provedl a vyhodnotil nalézací soud. Tento znalecký posudek byl ostatně proveden především v otázce uplatněného nároku na náhradu škody.

10. K argumentaci obhájce, prezentované v jeho vyjádření u veřejného zasedání, lze jen odkázat na znalecké posudky, které byly k otázce duševního stavu poškozené, zpracovány již ve stadiu přípravného řízení. Znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie se specializací dětská psychiatrie a sexuologie (č. l. 275-278) bylo prokázáno, že u poškozené byla diagnostikována vrozená neurovývojová porucha, která však, což bylo důležité z hlediska hodnocení věrohodnosti výpovědi poškozené, neměla vliv na její schopnost správně vnímat prožité události nebo je reprodukovat. U poškozené se, podle závěrů soudního znalce, postupně rozvinula posttraumatická stresová porucha, jejíž příznaky a dopady na psychiku chování a školní výsledky poškozené byly podrobně popsány v rozboru znaleckého posudku. Těmito problémy poškozené se pak zabývala i soudní znalkyně PhDr. Milada Kristková, která zpracovala znalecký posudek z oboru zdravotnictví, se specializací klinická psychologie. Její závěry, které potvrdila při svém výslechu u hlavního líčení, korelují se závěry soudního znalce. V souvislosti s oběma znaleckými posudky, je pak třeba zdůraznit, že byly zpracovány s podstatně kratším časovým odstupem od rozhodných událostí, zabývaly se zdravotním stavem nezletilé poškozené K.K. v souvislosti se spácháním trestného jednání obžalovaného i stavem jejího duševního zdraví v době krátce následující. Pokud se s několikaletým časovým odstupem poškozená pokusila o sebevraždu a byla tak hospitalizována v psychiatrické nemocnici, tato skutečnost doložená lékařskou zprávou psychiatrické nemocnice v Kroměříži je podle názoru soudu zcela v souladu se závěry obou znalců. K předložené lékařské zprávě lze jen podotknout, že posttraumatická stresová porucha je diagnóza psychiatrická, kterou může stanovit pouze lékař psychiatr, nikoliv psycholog, který může nanejvýš na případný stav pacienta upozornit, eventuálně se závěry psychiatra následně pracovat. Podle názoru nalézacího soudu tato lékařská zpráva, která navíc není ke dni rozhodování o povoleném návrhu zprávou aktuální, nemůže nijak zvrátit závěry znalců, které byly nezpochybnitelným podkladem pro závěry nalézacího i odvolacího soudu.
11. Důkazní návrhy odsouzeného, respektive jeho obhájce na zpracování nových znaleckých posudků k otázkám, na které již odpovídali předchozí znalci, tak postrádají validitu, a byly jako nedůvodné zamítnuty. Tím soud míní i návrh na případné zpracování nového znaleckého posudku k otázce duševního stavu odsouzeného J.K.. Jeho zdravotním stavem, z hlediska psychiatrického a sexuologického, se ve zpracovaném znaleckém posudku velmi podrobně zabývala erudovaná soudní znalkyně s touto specializací MUDr. Růžena Hajnová, která svoje závěry potvrdila u hlavního líčení. Rovněž výsledky a závěry jejího vyšetření jsou v souladu se závěry druhého znalce, který zpracoval znalecký posudek z oboru zdravotnictví, se specializací klinická psychologie (Mgr. Michal Pernička, Ph.D.). Ve stadiu řízení před nalézacím ani odvolacím soudem nebyly ani v náznaku závěry obou znalců zpochybněny, a podle názoru soudu důvodně nelze předpokládat, že by aktuálně zpracovaný znalecký posudek s výrazně delším časovým odstupem od spáchání trestné činnosti, mohl předchozí znalecké závěry zvrátit. V této souvislosti je třeba podotknout, že zdravotní stav odsouzeného J.K., z hlediska psychologického a psychiatrického v době spáchání trestné činnosti, byl dostatečně objasněn. Soudu nebyly předloženy žádné skutečnosti, na podkladě nichž by aktuálně bylo třeba tyto znalecké posudky zásadním způsobem, ať už z hlediska formálního, případně z hlediska profesního, odmítnout.
12. Řízení o povolení obnovy trestního řízení nelze vnímat jako další stupeň řádného přezkumného řízení, v němž by měl soud přezkoumávat předchozí skutková zjištění a závěry nalézacího i odvolacího soudu bez toho, že by navrhovatel v rámci řízení o povolení obnovy trestního řízení předložil relevantní důkazy, vyžadované v trestním řádu. V řízení o obnově soud nepřezkoumává zákonnost a důvodnost původního rozhodnutí, ale posuzuje výlučně otázku, zda nové skutečnosti nebo důkazy dříve neznámé ve spojení s důkazy již provedenými mohou odůvodnit jiné než původní pravomocné rozhodnutí o vině a trestu, eventuálně o nároku na náhradu škody

nemajetkové újmy apod. Je třeba zdůraznit, že ne každá nová skutečnost nebo důkaz jsou tak způsobilé vyvolat následky předvídané v § 278 trestního řádu (ÚS 19/2004). Pro posuzování návrhu na povolení obnovy trestního řízení jsou relevantní takové skutečnosti nebo důkazní prostředky, kterými jsou zpochybňovány usvědčující důkazy provedené v původním řízení (ÚS 174/2009). Takové důkazy předloženy zcela jednoznačně nebyly a za takové důkazy nelze považovat ani důkazy, které by mohly být opatřeny na podkladě důkazních návrhů odsouzeného.

13. Po zvážení všech rozhodných okolností tedy Krajský soud v Brně konstatoval, že porovnáváním důkazů provedených v původní fázi řízení, tedy před vydáním rozhodnutí nalézacího a odvolacího soudu, s důkazy, které byly provedeny k návrhu odsouzeného v průběhu veřejného zasedání o povolení obnovy trestního řízení, nelze považovat podaný návrh odsouzeného J.K. za důvodný. Návrh na povolení obnovy trestního řízení byl jako nedůvodný v plném rozsahu zamítnut, neboť nesplňoval, spolu s předloženými důkazy, podmínky ustanovení § 278 odst. 1 trestního řádu.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je přípustná stížnost, kterou lze podat do 3 dnů ode dne jeho oznámení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně.

Brno 28. srpna 2020

JUDr. Jaroslava Bartošová v. r.
předsedkyně senátu